

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in tres libros Aristotelis de anima - Cod. Ettenheim-Münster 194

Aristoteles

[S.l.], 1630

Quaestio secvnde. De natvra et essentia animae in communi
[Fortsetzung]

[urn:nbn:de:bsz:31-116346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116346)

Dubium Primum.
Vtrum Anima sit substantia
uel accidens, corpus, materia
uel denique aliquid composi-
tum ex materia et forma?.

Supponitur qd. hinc certu videtur esse non dan-
atim in rem nra et tam. Et. p. hinc aut. hinc q. nra
ex p. q. stat. Unde de p. hinc aut. nihil dicimus et p.

Conclusio Prima.

Anima non e accidens sed substantia, in com-
pleta tr.
Certe est p. hinc. Vnde q. hinc in tali p. hinc
differunt a non in univ. q. anima. q. anima e sub-
sta. aut p. hinc q. anima. Vnde q. hinc non accidens
cum ut p. hinc q. anima in p. hinc p. hinc. q.
q. hinc illu. in tali p. hinc d. hinc aut. p. hinc.

Conclusio Secunda.

Anima non e materia neq. corpus. ~~~~~

an, rideo
sed p. hinc
et capta.
hinc
in hinc
mily
di. In
in se y
actum q.
no p. hinc

S
P
D

In pars Cartes pto. aia e purum actu maly et
exatum. sed man. nullus e actualis. go aia non
e man. m. supponit acta.

Ca. pars pto. Nullu corpus e in pto nax in hysio.
nis nax informais, sed aia e in pto informais
go non e corpus. Comprimat. Si aia e pto corpus
supponit duo copia nullo e in eod loco. atq huc
e falsu. go pto pto. aia e acty corpus ut hinc
nax. go pto illud in nax et actuali debet e
in eod loco cum illo, si n. loco distaret non pto
illud actuare. go si aia e corpus et illud q. actuali
et e corpus ad supponit, ut illo, non distat fm
leu, sup duo copia nullo simul e in eod
loco.

Conclusio Tertia.

Anima non e qd compositu ex man et forma.
Pto. Atque acty corpus vivens. go si e compositu
ex man et forma ante forma pto se pto aut pto
pntem. non pto se pto. ga man non pto infer,

man

maie nec aduare. si p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. go r[ati]o illa
p[ro]p[ri]a est p[ri]m[us] actus et p[ri]m[us] p[ro]p[ri]a r[ati]o et non sicut
completio. h[ic] a. q[ui]e p[ri]m[us] actus et r[ati]o. go r[ati]o
non est completio q[ui]a ex ma[te]ria et forma.

Contra. si ma[te]ria r[ati]o ex ma[te]ria fit unum p[er] se go
r[ati]o non est q[ui]a completio ex ma[te]ria et forma.
non p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a si r[ati]o est completio ex ma[te]ria, sicut
ens completio, sed ens completio non p[otes]t facere cum
altero unum ens p[er] se. go. Et h[ic] h[ab]et h[ic] l[ite]ras
a p[ro]p[ri]a intelligendos sunt de r[ati]o r[ati]o q[ui]a r[ati]o
q[ui]dam in completa p[ro]p[ri]a t[er]m[in]is est h[ic] r[ati]o.

Alio modo p[er] q[ui]dam. R[ati]o n[on] est p[er] se n[on] est r[ati]o
go nullo p[ro]p[ri]o est r[ati]o p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a h[ic] sicut sicut
sicut r[ati]o p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a est. go non est p[er] se r[ati]o q[ui]a
non p[ro]p[ri]a vel r[ati]o r[ati]o. n[on] est. cum
n[on] est p[ro]p[ri]a nullo p[ro]p[ri]o go. C[on]suetudine. R[ati]o
vel sicut h[ic] in p[ro]p[ri]a n[on] p[otes]t esse p[ro]p[ri]a unum
sicut ens p[er] se, sed r[ati]o in p[ro]p[ri]a. go non est
r[ati]o.

Pro contra. Con. uno alio q[ui]a. N[on] est r[ati]o
completa

completa car g. p. in completa A. ad in purgationem
 hinc in unum alia putata in jam et edam, spe
 in unum putata completa. cum vero cum sit
 putata in completa nam e. nam q. sub illis mem,
 hinc non g. m. e. m. putata non pt
 spe in f. in formam N. m. ubi si quis Con. m.
 Unde cum aia sit putata in completa non
 cognoscit q. sit in alio hinc pars g. hinc
 unum q. se cum illa. f.

Avicenna 20. In capitulo dicitur non sunt
 reprobata facta ab eis qui aperuntur Angeli
 spe putata esse. q. a Johanne in unum et aia
 spe cupa. Cuius se Amia vegetabilia plant
 boni et fontina autum in p. factum sunt
 hinc in unum q. put. hinc in unum
 in unum ut putat. se sunt cupa. q. g. hinc.
 q. put. putat cupa. e. a. q. hinc in unum
 hinc. Cuius 20. Aia movet cupa. atq.
 motio illa cum sit putata putat g. hinc,
 g. hinc

ostendit autem in materia corporis quod anima est corpus.

Ad illam sententiam Episcopi ideo non esse reprobata
nam quod SS. PP. putaverunt Angelos esse corpora
quodammodo, sed ideo quasi permisissent quod nos Ange-
les cognoscimus ad materiam corpus, ideo et in
scriptis prout quod est corpus. Ad Conf: R.

Ad. om. p. e. N. p. accidens. Con. om. Quia
si anima illa scriptura et vegetabilia atque non
sunt simpliciter quod, sed p. accidens ad finem
corporis in quo sunt, et sunt in simpliciter
ita ut sunt corpus et hoc non si probat aliud
tunc quod illas animas esse corporis et materiam
non a. probat quod sunt corpus. Ad Conf: 2am R.

Con: quod anima movetur corpus, N. tunc quod motus physica
tunc probat per partem quantitativam ex parte utriusque,
ita ut utriusque habeat partem per se, hoc non potest esse falsum;
Alias res in corpore non possunt se tangere physice
quod a se exprimitur.

Alia dies.

in puritate
am, dicit
in sit
illis mem,
ta non sit
Con: m.
non
Hinc
quod
angelos
et anima
ia plura
sunt
fina
quod
a. anima
quod anima
sunt

Alii autem. Hinc quoniam spiritus matris. quod vel
et mater vel aliquid compositum ex matre et femina.
quodammodo per se autem spiritus matris et recipit recipit
et patris, sed hinc quodammodo autem quod. in parte. quod autem
sensitivum sensitivum et et intellectivum recipiunt suas
partes et agere recipit recipiunt. Quod est autem
in parte ad varias partes. quod.

Alio modo dicitur mater in parte recipit et
patris. Alio modo dicitur. Mater non est in parte vel
femina substantiam illam quod recipit. autem vero non,
sed tunc est in parte ad feminas autem dicitur. In
parte spiritus dicitur et spiritus spiritus.

Hic quod scilicet an agere de autem spiritus ad physonum.
et hinc agere spiritus spiritus spiritus spiritus spiritus
inter partes si de autem vegetativa et sensitiva
semper sit una non est. In parte spiritus spiritus spiritus
agere de autem. Partes hinc et agere, nam
spiritus autem spiritus non est, quod spiritus spiritus
motus

modis phyca, nutriti cuius scilicet: augmento et sensatio.
ergo spectat ad phycaam considerationem et specialiter
versat circa cognoscendum naturam vel esse natis.

Solum ergo generatio est de sua natura non ut
vegetabilia et sensitiva et modo supra dicenda.
In intellectiva hanc naturam est propriam intellectu,
gendi et volendi. Pro his rebus supra
videtur esse. Nam natura ipsa sumit ergo
modo sit natura generis vel in via duntaxat
ita natura cogit. Et ipsa sumit naturam
generis habet extra corpus. et statim per statim
generis. haec probatur.

¶ Inuestigatio. Si proprie et rigore
lectura sit anima natis vel separata a corpore
non spectat ad phycaam considerationem sed potius
ad metaphysicam. Nam anima separata a corpore
non est generum aliterque modo phyca proprie dicitur.
ergo non est vere natura sita contra obiectum
eius considerat non spectat ad phycaam.

omn

maior ergo vel
et forma.
et reus
et ergo aut
inimul fuerit
is via est
ergo et
ita ad
et non
habetur
et phycaam.
centum
et sensibilia
et ad phyca.
et non
et generis
metaphysicam

omnis pro motu phisicis aut e altis amfatis vel metylo,
calis, alij isti motu tm exercunt in corpe. qe aia
sepata a corpe ut talis fuerit, non pt deis pmpm
aliquis motu phisicis.

Pro idem v. Ita
sepata ut talis tm habet suos opus, in tella chis,
nem se. et volitionem. sed utruq, hanc opatum
pnt ad metaphisicm et non phisic. si qd ista qd
derunt qe aia ut se non pnt ad phisicm.

M. et qd pnt pnt. pnt m. si n. phisic agent de
intellektuale et velle aia sepata hec qd ya
opus iste dependunt a pnt abstracta matu
sed in aia sepata non dant pnt abstracta
cum non intelligat in abstracto. In summa
qe opus ista non pnt ad phisic opum.

R. v. Si aia velle qd velle qd velle
in statu qd in velle sunt vero pnt vel
phisic eam qd deraent. Pro hec aia ut velle
corpe velle vel velle velle. qe ut se pnt ad phisicm

qd deraent

fulvora mata quae mediante aëre ratis manet par,
tes et membra. *Pro 20.* Quod aëre ratis est ipso
quod est purum in belluicenis dependentibus à phantasiis,
mata corpus est esse purum autem phisicis quod talis epue
numerat inter mutates phisicas et ghuies infra linea
maly phisicis. et quod aëre ratis respicit illis epue ut talis
censetur non ad epue rati, Circa huc repetit
et quod dicitur 2. lib. phis de Nat.

Dubium Secundum.
An prima definitio Animæ
ab Aristotele hinc tradita
sit bona et essentialis? ~?

Defin. Animæ

Quæ definitio Animæ in ea tradidit Arist. Jam cap. 1.
lib. 2. ubi eam sic definit. Anima est actus primus corpore
peris phisici organici potentia vitam habentis
tam tradidit cap. 2. his verbis. Anima est hinc illud
quod per vim, sentiri, meminerit et intelligit
et hanc eam definitio voluit Arist. demonstrare quod
quod a. id fecit videlicet supra. hinc notabo per
Cento.

Conclusio Prima.

Prima dicitur anima in eor hinc ab hinc lib: 2. cap: 1
 habita bona e et legitima quae talis e. Anima
 est actus primus corporis phisici organici potentia vitam
 habentis.
 Hinc tenetur qd se autoritate om phisici qd dicitur
 dicitur unanimiti qd se non pntur. Quis vero dicitur
 non pnt qd dicitur a pntur sed eam bonitatem debent
 extendere dicitur qd singulus pntur, ita et ut
 hinc dicitur appareat bona qd singulas pntur hinc
 extendit ent. Quibus imprimis in dicitur. Quod
 Anima sit actus. qd pntur pntur hinc qd anima
 in sua actus qd dicitur cum actus formis hinc pntur
 qd actus dicitur ut pntur epntur et causa accidentia
 qd dicitur qd hinc hinc actus, hinc et anima qd hinc pntur
 qd dicitur cum pntur separato Angelis qd qd pntur
 actus et formis completis qd se pntur om a se
 excludentes naturam. Hinc pntur adringit hinc
 primus. ad dicitur qd anima non sit actus accidentis
 hinc sed pntur qd ut dicitur in lib: 1. phis: qd actus
 primus pntur, multo ut dicitur qd dicitur qd hinc
 pntur dicitur anima imprimis ab a actus accidentia
 ut

Leg in dicitur hinc.

hinc Primus.

mencit per,
 actus eo ipso
 phisicof,
 ea talis ipse
 natura hinc
 pntur ut hinc
 dicitur
 dum.
 Anima
 sit
 actus?
 Jam cap:
 qd primus actus
 habentis
 e hinc ut
 in dicitur
 ut hinc pntur
 ut hinc pntur
 ut hinc pntur

partes sit heterogenas et organum generata de,
 nominat ab organo magno in se merito mixta
 q. namas fistulas gmel ad diversas nos organo
 mendas. Quid. - eia debet esse aliq. organo
 organo et huc nos fructu. Anima n. inter
 alias formas pituita & spiritus, ideoq. et habet
 multas et diversas partes. alia non forma non
 invenitur hinc tan unica et se eand. organo ut pit
 in aqua et igne. q. illa forma pituita et diversa
 organo diversas q. partes alteri ratio mediantibus
 q. pituita exercere diversas partes. Et qui plures
 diversas hinc partes dicit, ea plura pituita organo
 na, ideoq. plura organo pituita eia ratio q. n.
 sensibilia et insensibilia plura pituita organo q. n.
 vegetabilia q. n. et excedit ultra in varietate
 et multitudine organo. Adhuc ultima parte.

In parte vita
 habentis.

Pituita vitam habentis. Vita q. n. dicitur, ut
 vero sit adhibita, et qualis vita intelligitur q. n.
 intelligitur vitam q. n. et vitam hinc vitam et vitam
 hinc vitam, et alij distinguant duplicem vitam

vitam substantivam et accidentalem. Vita ~~substantiva~~ vel
 dicitur quia videtur petri et actum vitalium;
 vita vero accidentalis est ipsa gratia vitalis. et hinc
 per vitam intelligenda est Vita accidentalis non
 substantiva. et haec propter causas dicitur petri. Hinc
 ponitur non esse vera addita, sed finis in claritas.
 his gratia, ut scilicet organizatio et illa potest ad opera
 vitam exercenda magis declarari et quia non sit vera
 addita, potest per eam esse ten. 7. hinc ut videtur de,
 finis etiam non omni vitae amplexu illius partem.

Vita duplex.
 Substantiva.

Accidentalis

Ita videtur de. Nam quod certius partem sufficienter
 declarat quoniam et differat a ceteris ab aliis formis. et
 hinc partem non addit non ad inveniendum. et hoc est
 certis pro Certe.

Ita dicitur Bonae et quod sufficienter declarat naturam
 sui eamque ab aliis distinguit hinc sunt dicitur
 dicitur. pro bona est.

Conclusio Secunda.

Prima hinc dicitur a ceteris et spiritus.
 Ita Certe pro. Dicitur spiritus et illa quod dicitur quoniam
 gong

gong et diffraam, hanc et benignam. go pat nem
gong pat. nam huius actus prodivas univocae de actus
formis substans sine in unitate sine non unitate
et huius diffraam veram. go et, ent, fuit et spiritus.
Contt. Res incompletae ex sua ipse dicunt ordine
ad aliud et completum go desit et sic explicant res
incompletae sunt spiritus. ens pat. si inveniunt et sui.
gula entis incompleta. Ultra. Sed haec sunt vera
desit que rei incompletae. si. aia. go ent spiritus.
Veni ut hanc desit melius intelligat et sic limitus
magis appareat ipse singularis partes aliis obiciunt.
Alii res go. Hinc et una perfectio rei. go ent
actus et non primus. ens pat. go aia dat ipse rei.
quonia pat. actus et et perfectio qua primus. go si
aia et una perfectio debet huius actus et non
primus. ha.

Hec auctum patet ad actus primus quodam dicitur patet
unitate una ipse perfectio actus. In. ad quod
et ipse hinc. In. go. quodam primitate nec unitate
idem, actus nec et ista. Actus primus et primus aia
nisi

ul radii acty rcti. qd e pmiu actu rcti pmiutate
 naa. qd pmiu pti. qd pmiu et caa saltem qd rcti pmiu
 late naa ul q emanat ab illo. qd. an neu acty pmiu
 p pcedat hinc actu rcti. aliquali dicitur e. Sed
 qd. Hoc neu epe rcti ul pti in sole u. g. unig sub
 strato forma naa hnt rcti acty pmiu. et tu nun
 qua fuit sine actu rcti lucis; similitur epe hoc
 geli hnt rcti acty pmiu rcti. intellectioes et tu
 nunqua fuit sine actu rcti in intellectioes. qd acty
 pmiu non p e pmiu hinc actu rcti. Hinc pti
 epe pmiu hinc ul pti in multis casu.

qd. re. Loqto de pmiutate pfecti omis acty pmiu
 my pmiutate pmiu loqto e pfectiu actu rcti.
 q pti. acty pmiu pmiu pmiu pmiu pmiu pmiu
 pmiu loqto e pfectiu accidente qd acty pmiu
 pmiu pmiu e pfectiu actu rcti si. qd. m.
 pti. pti m. pmiu e ens q se pmiu. qd e pfectiu
 in accidente. pti qd. qd. accidens hnt e m.
 firmibatis ul nequent q pmiu sine alio. ideo
 thr ens in alio. qd accidens e qd in pfectiu.

Utrum

Ultra. In omni a futura tunc in completa. actus vero
utq; utroque epa. e. nem accidens. qd actus primus
futurus est finis pfectus actu rdo si: epa. Et
huc pmetabo **De** Anst. Cen: ans. d. N. yfignam.
ad Jo: N. ans ex dictis. qto nro ultra dr unay q;
a p sua epa. qd epa. ent pfectus actu p
futuri et. qd finis p e pfectus illo q ordinat ad
finem. Ad huc n. dicit q sensu illis pps phi coo
unay q; e p sua epa. non est quasi epa.
qise sumpta sit finis agentis. sed q finis sit
potius ipse agens q ut e attributi et p sua epa.
ut q. r. solent explicare theod: **De** 20.

Quod actus utq; ptm quod sit dicit pfectus actu p.
q fauta p. Quia actus utq; e pfectus primus, cum
actus primus non q dicitur complete pfectus nisi ha,
beat utm actu. qd actus primus magis pntcipal
de rae pntipalitate qua rdy. qd in huc sensu
pt dicit utq; actus, ptm qd pfectus actu p. et huc
p pposito Quod cum dicitur sit actus primus et non
completa in rae actus, sed habens ad huc abijm.
pntipal:

potenti alitatem ito non q actu dicitur q jn
fuit definita.

Hic dicitur q. Centro ista exple cetera itiq pante
primy. Anima nunquam cessat ab opae. qe non e
actu primy in hoc sensu q sit separabilis ab actu
vto. Neq qstio est actu corpis habitus vita in
pcho qd sp in actu. qstio ptt. pto aut. inqstio
in motu cordis, re in motu nutritionis, q etus
mety tam diu durant quomodo p se hnt vivens,
qe aia nunquam cessat ab opae.

Ad aucto d. aut. nunquam cessat ab opae qua,
cumq. H. aut. tali vel tali Cen: aut. et tunc H.
qstio. nam licet aia tum vegetativa qua
sensitiva sp habeat aliquam opae, tunc simul
aliqua opae i qly ex opna naa cessat ut
sunt augere et generare sibi simile et hoc factu e
ut aia dicat actu jns, haec separabilis i vto.
unde pto dicitur aiaam qstio actu jn haec
separabilem ab actu vto, opae sc. sensu pmo
e, q aia ex opna naa habeat ut aliquid
cessat

apud ab alijs epe fcti conati et opinio.

Principes 20. Contra illam partem, Corpis pluri.
Vel nō corpus pluri autem intelligit fcti informe,
si: manā pā mada vel formatu fcti p ut si: manā pā
fulstat forma pūti - neutru pt dicit. qō. non pū
pā hūc nō definitiō aīa fcti autem rāam forma
fulstat, fcti fcti q talis, q ut si: tribuit gradu mada.
fcti fcti hūc nō pt epe manā pā mada, qō dicit,
nō aīa q fcti formatu. nō pt et pt dicit qm. si:
q formatu manā q ut fulstat forma pūti, qā alia
susceptivū aīa nō dīstīnguet ab apū aīa rea,
lita, q hūc fcti c.

¶ Hec argūta putare dīstīctū autem hūc aīa definitiō
q fcti informe vel formatu. Ad hūc qō actū
q hūc q pūti fcti aīa qna talis nō epe manā
madam pā, fcti q ut rāam hūc vel q ut fulstat
apū aīa fcti q tribuit ei gradu corporeitatis.
unde ad qm nō pūti rāam fcti q pūti suscepti,
aut aīa si absolute fcti nō entitatem qō.

derif

dicitur debet rectiter ab illa distingui. & tunc non
 potest si sumat sicut quod tribuit ultimam gradum.
 ad hoc enim sufficit diffinitio huiusmodi quod inter gradus
 metaphysicos intercedere solet. Et tunc in Acto
 casu ipsa anima sicut priorum graduum sibi ipsi
 sicut sicut posteriorum. Sic est quia. Sed ex
 hoc quod anima sit actus accidentalis quia invenit motum
 iam habentem formam substantiam corpoream sicut si
 et ipsa invenit sibi completo. quod est actus
 accidentalis. *Q. D. H. sup: ut n. dicitur sic est huiusmodi*
 actus accidentalis tunc debet sicut sua virtute
 absolute operata invenire sibi in actu est,
 tunc non est sufficiens quod supra sicut una gradum
 supponat in eodem ad alium.

Actus autem sicut Contra huiusmodi Organici. Anima et
 actus carnis et sanguinis, sicut ista non sunt
 partes organice. quia anima nunc actus corporis or-
 ganici.

Q. D. Diff. m. primario H. M. v. v. C. m.
 Et

opinio.
 Corpore plura
 in informis,
 ad se. man. p.
 quod non p.
 in forma
 vultu vultu.
 quod dicitur,
 quod p.
 quod dicitur
 anima rea,
 anima definitur
 Q. D. actus
 quod natura
 ad substantiam
 corporis
 anima sicut corpus
 substantiam sicut

Et tunc qd est in reyal qd est. At go oia chich
atq corpus organici sufficit q habent q termino
primario tota composita organici. non vero
pulis q eos partes compositi quas aia vidio
informal sunt organici.

Principio go. Corpus ope organici a qd possit
qua aia. go illa parata non recte parat in dpto
aia. qd est pbr. qd dicitur debet dari q prima
et nichil. qd aia. Organici qd sunt ab for.
non sicuti vadi caliter dicitur qd est illi. sed eis qd
e posterior sua aia. go corpus organici in erit
posterior ipsa aia.

Pr. Suppositio aia qd dicitur q aia non definit
q sicut informe, sed formatu quatenus si: n. r.
etudid qd sicut aia. unde videt organici
sicut qd aia et qd posterior in ad huc bene
definit q illa sicut cetera formis sicut dicitur
aia ab hite. ut qd dicitur huc e aia qd sicut.
ubi huc non definit q sicut informe ut qd e.
sicut

sed qd ston forma ab ipsa luce, nichil n. pot
 esse proprium sine luce. Unde ston qd qd definit
 luce sumit finitatem quatenus iam a actu vel
 quatenus iam hnt esse factam lucis. qd est sit
 hnt posterior ipsa caa si. luce ad huc tu bene
 definit qd illa luce. ut n. hnt docet ephraim Pan:
 lere supra citato. Illa qd non hnt naturam alio:
 mta sed ordinata ad aliam bene qnt definit
 n. qd alij quatenus qd tu non obstat qd n. tales
 defies sunt eptes. ut ptt in 2. lib: phy: ubi
 definitio nra qd meta qd certa aliq: pro:
 ptinge e ipsa nra, et tu illa defie ptt pttus
 e eptis.

Circa hunc positum organicis
 subis praeis qd effit diffus qd qd si: complexi:
 hnt qd hnt in nra corpis organicis. Ad
 huc ptt breuiter. Certu est qd meta ptt pttia
 menta qd hnt non sit organica. qd ptt.
 man repit hnt in homogenis qd heterogenis
 qd ptt pttia menta nra e organica. alio:
 ubi amq:

Igo oia hnt
 beat qd hnt
 non uen
 ata rdn
 qd pttia
 aut in d
 n. qd pttia
 aut ab for.
 nra est
 n. erit
 non definit
 aut si: nra
 organica
 hnt bene
 sicut defi:
 aut qd pttia
 hnt ut qd

ubi cumq; reperit ite et dicit corpus organum in,
et in falm e. Item certu e matam antecedens
ad formam substantiam non tunc aliquas partes orga-
micas, atq; ideo forma specifica hinc aut lenis
pot dicit organum dicitur videlicet. hinc. et dicitur
videtur a qua fluit qd organum dicitur. illa tunc sola
non e forma a qua corpus dicitur organum.
Sed alia quibus dicitur aliquo ut supra dicam.
Idem certu e qd dicitur. matam non qd dicitur
corpus organum e forma corporalis. ut n.
in libi de generis dicitur illa forma sunt
in compressis libris in compressis matam si dicitur
distinguitur in forma specifica et coarctat ipsi
matam ut latius dicitur in pugnans. In hac
e sententia eorum dicitur corpus organum non dicitur
sunt tale e forma specifica in matam sed in
cludens in dicitur partes dicitur formas
substantiam. ut n. g. forma ossis, carnis, manus, vel
pedis et cetera forma sunt dicitur per matam se
dicitur illos et dicitur realiter.

Sed

Sed falsitatis quincup hanc sententia. Quia hinc,
 regiminatione, dicitur, sententia in diversis formis
 substantiis. q. p. sic nam illa formae partiales
 existentes in diversis partibus (q. alias sunt for,
 moe totales sunt aduersarias. Vel sententia sunt et,
 sicut de partibus esse aia vel non. si si casu p. n.
 hinc apte falsum e. Nam fallum in hinc hinc e
 doctrina falsa e. q. tu hinc nunc corpus organice
 est, et tu multo magis hinc diversae partes aia.
 q. aia aia vel parte spiritualis e. in diversis
 his. q. corpus organice in hinc non spiritus tale
 q. diversae partes formae. Similiter ista formae
 partiales vel sunt in se integrae vel effectus
 aut non. si sunt integrae et effectus. q. aia
 in aia nunc dicitur plures simul formae totales
 simul infermantur eandem naturam totalem
 q. tu fallum q. naturam implicat alias inens
 totale n. g. aq. aut hinc sunt aggregata
 Quam q. accidens sunt demum conceptum in
 hinc dicitur e aggregata q. q. accidens
 q.

organice
 in aia
 partes organice
 aia vel tenuis
 q. p. hinc
 illa tu sola
 organice in.
 supra dicitur
 q. hinc
 hinc. ut n.
 q. sunt
 hinc
 aia q. p.
 in hinc
 non spiritus
 hinc hinc
 q. formae
 aia, magis
 hinc hinc

ga coalifcat ea pluraly formis pecty fidelitay.
Im a. Diemel Caruarig q. fuit in pfectu et
ita penam q. per hanc formam dicitur
in dicitur pecty alia forma inuentis dicitur
tunc fit aucto. q. in ead parte nra sunt
plures forma pecty q. falfate. Et laty alii
impugnati. pto fcy: q. oia ratis non e nra
ni uniu pecty fela exis p. in toto et
ni qualibet parte. q. si in qualibet parte e
forma pecty partialis. et ita dicitur e forma
pcepta inuentis ut Caruarig nra fcti de.
bent. fcy apte q. in ead nra nra fcti hanc
forma pecty nra plures. Quid a. forma pcepta
inuentis nra nra. equi fit in qualibet parte
apte ope nra. q. nra dicit nra equi fcti
ope in capite et nra in pede, vel in eade
fi Vere dicant Caruarig illas dicitur formas
partiales pecty nra totalum. Tunc q. ha apte.
q. oia ratis non e nra nra nra nra nra
nis

nis. sed hanc partem et horribilem quod per se.
 quia anima ratio cum sit unica et indivisibilis
 in hoc non potest consistere in pluribus formis par-
 tialibus quia illa non est actus corporis organici
 et hinc non minus habet et in semetipso et aliter
 atque perfectum quem dicitur infra dicemus esse
 indivisibilis. Cuius hinc ratio. Anima ex propria
 natura est actus corporis organici. sed in se contra,
 non est neutra illi anima formam et inter se univoca
 ad constituendam unam animam totalem et actus
 plures partes organicas quia neutra illarum est
 anima. et particula non est constituit unam animam.

Haec ergo resoluta sunt. Ad praesentia differunt.

Organizatione radicaliter provenire ab anima, scilicet
 vero et parte a diversis accidentibus repletis in diversis
 suis partibus. Et propter hoc. Quia forma partialis
 vel dicitur per se absolute simpliciter non sunt
 partes, actus ad naturam corporis organici partibus dicitur
 sicut partium quia si illa non potest provenire parte
 et scilicet ab ipsa forma partiali vel anima provenire ab

ab acci dentibus M. ptt ex lib. de generē ubi pttitur
fctm se negantim pttitur. de dicitur rāem pttitur
ipoi pttitur pttitur a pttitur, et pttitur ha, qd aia in
eity pttitur hnt e ead, qd dicitur pttitur
opis si. ut carnis ut aliam. pttitur pttitur
ab acci dentibus nempe a pttitur figurā, pttitur
qualitātibus et completiōnibus dicitur. ad eoy
dicitur organica pttitur ead acci dentibus
nā pttitur ut pttitur non nulli. qd a. q.
aia radicaliter pttitur eoy organica pttitur.
pttitur qd pttitur in pttitur pttitur organica,
pttitur qd pttitur dicitur pttitur, pttitur pttitur
dicitur pttitur e ad. qd et ead pttitur
organica. ex quo ultra in pttitur qd sola dicitur.
pttitur acci dentibus in dicitur pttitur eoy organica,
pttitur non pttitur ad pttitur eoy organica,
nā licet illi acci dentibus habeant dicitur
figurā pttitur et completiōnibus. pttitur pttitur
q illa acci dentibus ex pttitur nā dicitur aut
dicitur

Invenio spiritus vitales ex uno sive hinc
purpure album sine pulvere. Et per haec.

Quia in Jaspis de alio q. lapidibus & magna
manitas generalitate in diversis partibus Jaspis
videt et in iaspis non est eorum organum ego
diversitas istorum acie ductum non sufficit q.
quodlibet eorum organum. sed ultra petiit ut iam
dicitur q. differant in dicendas diversas
opores.

Alii dicitur Cautra vlt. partem. In ista
vita habentur. Per hunc intellectus vita fulget.
ego non vita acie ductalis. pro omni vita acciden,
Sicut e multiplex q. sunt multae species
vitales. vita a. fulgetis & hinc unica. ego enim
Istis cognoscit vita in unum. singulari, et
non dicunt vitas, sed vitam, sine vltis in
Velleant vita fulgetem q. unica et singularis
C. Causa. Talis vita parit in dicitur
q. maneat in capite phyco. haec vita accidit
plena q.

plena, hanc ut sunt epato transmittit cuta n.
Jutetu ff mand. 20.

R. Hysto Jura licet est actioes in qly
vita acci dunt alis qstid matre et substitutio inter
se diffingunt in generum in vte vltis ac,
ex duntatis vltis in nunc. frugubari dunt
Iktis vitum. Ad Caspam R. Jnod by in ptho
vitam habentis depyret capy q habent ptham
actioem radicalum ad excedas epato vltis
ita ut intelligit in ptho ad illas ad hoc a. non
pethi q epato in illo ff ex pmanq. Dicunt
in alij vltis quos e suaret q vte vltis,
vltis vltis vltis Jutetu et acci duntatis. acciden,
vltis vltis ad vltis. Jutetu vte qe ut vltis
e ptho q q duntatis vte e maia q ut hnt ab
vte vte q vltis vltis. maia a. ptho
Jutetu vte e in ptho ad vltis Jutetu
fr. ad q vte vltis qe ptho q vte
vltis

corporeitatis sit in soluto melior e.

Principio. Dico spiritus dicitur dani q materia et nichil
na, sed haec non habet esse. qd. p. m. dicitur dani q
corpore organico. haec a. hinc est qd. postquam ipsa
aia. qd. confirmat auctorem. Substantia non potest dicere qd.
solum ad accidens, sed dicitur essens dani q. talium adme.
qd. m. p. l. qd. alias substantia significat ab accidente
et esse effectum ab in effecto q. aliquid. m. p. l. hic
definit aia q. a. substantia in ordine ad corpus organico
haec a. ut sit claudat spiritus accidentis. qd.

¶ Hic ex dictis. Quia res in completo bene potest
definiri qd. postquam. imo licet sit qd. complete
in modo in ea propria natura licet adme ad aliud
bene potest definiri q. illud est si sit postquam qd.

¶ Dico. Corpore organico proprie spiritus sumi. qd.
in ratione esse. et in ratione specificatum. qd. ydem modo
et qd. postquam. non a. et modo. Et confirmat qd.
Sicut esse q. corpore organico ut sit substantia claudat
accidentia, aia. in non p. et q. dicit ordine ad
accidentia, sed haec dicitur quasi, accidentia n. gener,
verba ad organice habent referuntur ad aia. hinc
qd. dicitur, unde non sicut q. substantia q. p. qd.

Specificat

Specij est ab aliq no accidentis sed ad formam respici
at accidentis ordine q non repugnat unig res
clara exptu habens in nra q ptra se dicit ordine
ad motu est mety sit ens in ptra et accidentate.
Et circa ha pt mensu illa q ptra utilis fals. Vtm
ordo aia ad ptra opas vitales, vel ad organitatis,
nem sit primarij et ptra concepty illiy. It q ptra
ptra. Primarij et ptra concepty quoniam illi substituti
qta aia se ordi ad materiam et compositionem. It huc.
Illa entitas q a aia ex ptra sua nra et entitas
partialis potentialis potens compleri futstr. qta ex
ptra nra et ptra ptra potest comple mentu futstr
qta accidentale. Vtra. sed comple mentu futstr
hll q unione cum mat, accidentale nro q opas
vitales et q organem. qta primarij concepty illiy
e ordi informativij respici matre et huc e q cotr
vtr a ptra q res ptra debent intelligi completu
in se qm intelligit qdams opas, qta n. suppos
nig ad opas et ideo comple mentu opendi ptra e
qta comple mentu opandi. It v. Itia non pot
exercere opas matre nisi ptra uniaf matre. n. g.

aro

aia non potest esse in se nisi ex causa nisi per se
 materia per se per se intelligitur aia unita materia quae exans
 per se per se manet conceptus illius sunt ens ad materiam quae
 informatur et ad materiam quae existit. et non ex de
 principij exans unitatur.

Quid licet
 aia licet in suo primo conceptu ordine spectetur
 ad materiam quae in se mat et ad conceptum quae
 existit non tamen intelligitur quod talem ad: complete
 in suo primo conceptu antequam conceptus in se
 principij enim ordine transcedatur ad exans unito,
 hoc est organiceum accidentale. ut in se per se
 ordine claudit in suo conceptu spectu, sed in se per se
 primo huius rationem et conceptu superius
 nempe ordinem formae. Alio ordine claudit
 huius conceptum limitatum. Hanc tamen per se

Etia aia facta licet in suo conceptu, per se per se
 unito, cum in se non differat enim in suo conceptu spectu,
 per se enim aia bene sit natura, antequam conceptus
 enim ordine principij ad exans unitales non conceptus
 spectu ad exans unitales. Confirmat. si n. daret ali,
 quae forma vel defectu per se quod nullo modo spectu
 principij exans unitatur illa non spectu aia.

ge

go ordo primus ad gratiam vitalium spectabit ad
 conceptum spiritum aera. pte idem re. Ordo secundus
 infermantis naturam et generationis compositionem non
 distinguit aera ab aliis formis futitq non inueni
 tum go alia formas ut et hinc. et in uens distit
 gunt a non in uente non q forma in uie formas
 go scilicet distinguit ab illis qae primus gratiam
 vitalium q alii debent q diuersa organa. go
 ordo iste et non aliy substituet aera in ultimam
 differentiam in aera. Quod uero uterq ordo
 spectat ad conceptum spiritum aera. pte. qd si aera non
 doceret ad: formas infermantis non esset aera
 qd non aly pte, neq ut uollet aera si non doceret
 ad: s transferret vitalium primus ad potias et uitalis
 opus. Et iste ultimus ordo et distit aera qd di
 stinguit illa ab aliis formis futitq. q in non
 facit primus ordo qd ille e cas ad eos for
 mas futitq. Quid si qtu aliteras. Cas
 efficiens non sit uinitari et immediate qhabere
 hinc distit naturam cas futitq. go ordo radices
 et primus efficiens gratiam vitalium qne futit

dicitur autem non potest esse distincta ab altero ordine quoniam
 dicitur autem in genere causa finis. quoniam potest potest autem.
 quod simul causa finis et hinc universos terminos
 quod una non potest aliam limitare hinc distincta potest
 quoniam quod distincta quibusque eorum dicitur quod finis in hoc
 latitudine non generis. *¶* Verum esse autem si forma
 hinc respicit eadem rei. si in causa finis comprehendit
 formam respicit enim e forma, hinc respicit illius non potest
 esse causa efficiens quod causa finis non potest efficiens
 hinc formam respicit hinc comprehendit in quod. ad
 vere respicit hinc formam potest eadem entitas formam
 rationem causa efficiens et finis sed sit hinc
 auctoritate in hinc auctoritate ad id hinc. et ita
 quod eadem entitas autem et in formam materiam quod
 hinc comprehendit et e radice partium et quoniam
 vitalium, unde ad quod auctoritate hinc esse quod hinc
 hinc causas habentes universos terminos subordinas
 hinc hinc, quod autem informat materiam et quod hinc
 comprehendit in hinc in ordine ad partem ut quod
 illa vivat et agat vitaliter, et idem non vivit
 quod hinc hinc numerata ad eadem auctoritate hinc.

Blacus 8.

Riccius 8. hae dicit anima non gemit in gemitu
sub definito. qd non e bona. y signa pte. pte. anima.
non gemit anima rati, y pte. Anima rati e pura
spiritualis. qd non poterit esse actus corporis. qd pte
pte. anima pte. et magis de animalib. acc. deus spiri
tualis non pot. subiciari in e corpore. qd nec
fuita spiritualis poterit recipi in corpore. cum qd
anima rati sit spiritualis fuita non poterit sub
iciari in corpore. R. Hae autem potest dicit: an
hanc dicit gemitu minore actus anima tam rati qm
vegetativa et sensitiva. Ad quod R. affirmativa.
Corruptibile et in corruptibile nil pot. dari univocum
sed anima rati e incorruptibilis. ceterae vero anima
sunt corruptibiles. qd non pot. illi dari univocum.

R. Q. Univocatum. si de univocum pte
feme sit hinc anima e y corruptibilis et in cor:
nihil pot. dari univocum. falsum in si loquamur
de univocum logica. magis tu restat diffus
de anima rati. utrum illa sit actus primus corporis
organici. nam circa haec multae sunt sententiae

quid aut

opinio quae refert Pannet. 7. p. q. 6. a. j. Vbi dicit
 fuisse nonnullos dnm dicentes animam rationem hinc esse
 actu assistentem corpori et non actu informantem
 illi, sed dicunt animam esse in corpore illi assistens
 sicut Rex assistit regno, vel sicut navis assistit
 illi navi gubernandi eam. q. sicut videtur hinc
 dum dicit dnm obliquas partes animae q. nullis cor,
 ptes sunt acty. Et ratio hinc autem iam e tactu,
 qo si: anima ratio e spiritualis. sed hinc sicut e forma
 matris. qo qstibus sicut in sua hinc et sensibily
 e distincta forma ab anima. qo anima rationem e for-
 ma et acty informantis hinc, sed hinc assistens.
 Sed hinc non obstantibz P. Anthoniam suam opinio
 nunc esse forma informantium corporum hinc.
 et hinc debet esse contra sicut fidelem Catholicum.
 ex Clementina unice capi sicut matris, de summa Trin:
 Et pter. anima ratio qstibus comparat hinc et qstibus,
 hinc illi in sicut hinc qo e forma illi in hinc.
 pter anim. q. animam n. rationem differt hinc a ceteris
 animalibz. qo q. sicut qstibus in sua pte.
 rationem n. e qstibus q. distinctum. qstibus. pter.

Omnis

Omnia forma physica & ghibitua & Congregata in
spe certu & alii intrinseca. sed talis & sua ratio
ratiōis. §. Dico ad hanc ratiōem. Hoc
nem opo de sua ratiōe mathe et idubite accepta
huc e in qtu ghibitū aīem negetabūa et souf.
hūa nem a. fūthū ut ratiō e. Contra. Quia et
oīa ratiō fūthū ut talis e nem forma hūa. qd
huc solūo nulla. Pto aīo. q. qm ptt. qd hūo hūo
aliqua formū & qm ghibitua in spe hūa
et distīn qnat ab aliis omī manūibz sed non q. hūa
hūa & aīem ratiōem in spe hūa in qtu aīo
ratiōe & negetabūa et soufūa, qd ut ratiōe
fūthū eīd nem forma hūa, et qd hūo nem eīd
aīo primū intrinseca corpū. Pto ratiōe ratiōe.
fūma ratiōe et ut ratiōe et intellēctūa nem
et realitē et ontitūa partūa. qd ex qm ratiōe
petit unū alitū comparatū & medū formū
informatū aīo qm eīd eīd complexū.
q. qm ptt qd hūa e nem eīd partūa
q. qd hūa unū alitū comparatū. aīo nem q.
y

forma corporis habitus hinc est. aut. hoc dicitur,
quod à alijs actibus & prædicatur, ratio. Et
ut sic dicitur in dicitur forma à qua dicitur prædicatur
facto & veniat, per se dicitur hoc est, ratio si
nihil aliud q. à qua & veniat hoc dicitur.
Et ratio ut habeat summatim aliquid hinc aliam gra.
Dum. Ad quod ad dicitur: aliquid q. dicitur. aut
et h. dicitur. ad q. dicitur. aut et h. dicitur.
dignitas e. accidens spirituale si sit & veniat
eo ipso q. respiciat corpus ut sit dependet ab illo
in suo esse, aliquid non est accidens et quod hoc
ipso omittet rationem accidentis spiritualis et factum quo.
Dicitur accidens corpore, q. accidens corporeum
et materia quod in dicitur dependet à corpore. et non
soluta spirituales eo ipso q. tales e. habet q. dicitur
solutam et existam in dicitur per hoc et ita dicitur
informat corpus non tunc dependet ab illo in suo esse.
et ideo ut notetur forma rationem spirituales ad quod
sufficit q. licet informat corpus tunc non dependet
ab ipso in suo esse. Et dicitur: Simul cum Veritatis
adducit q. dicitur sentia q. nihil in dicitur et dicitur
aium

27
animam rationem vel rationem, vel ut intellectiva non esse for-
ma corporis: Tunc explicatio ista haec modo. scilicet. Cuius
nihil aliud velle quam animam rationem vel rationem sumendo
hanc rationem latissime et sic modo. ut nos et iam supra de
omni, non a. nulli caritatis q. anima rationis vel rationis est for-
mendo hanc rationem q. supra hanc gratiam scilicet. et intellectum cum
distinguitur, non est forma corporis. Expro. in cum aliis.
scilicet. ista solum velle animam rationem qua ratio est, non esse
forma corporis, haec est, potiam intellectiva anima non esse
forma corporis. Et in hoc supra non dicit caritatis q. a
potiam intellectiva non recipit in corpore sed in ipsa anima.
unde bene dicit caritatis: ista hanc explatam animam rationem
qua solum sumendo ista ista potiam in intellectu
non esse aliam nisi in alio corpore. Et ista hanc explatam,
cuius scilicet et ad hanc ex parte dicitur et in his hanc
dubitans propositum scilicet: q. dicit aliqua partes anima q. nulli
corporis sunt alii. nihil in aliud nulli hanc q. dicitur
verba qua potiam intellectiva nulli corporis esse for-
ma hanc non subiectum in corpore. q. separabilis a
corpore, etiam si est in aliqua parte corporis hanc in
istis sunt potiam sensitiva vel alia potiam mater hanc
non pot separari ab illa parte corporis q. non pot ut videtur
in potiam sensitiva in illa n. statim potiam pot separari
a istis. Expro. in alii hanc non leg de potiam anima
Jes

sed de ipsa fuit ista actio, ita ut ipsa non sit actus corporis
Et explicavit Aristotem, ipsum nihil aliud velle fore quam
animam nullius corporis esse actum, quia se in nulla parte
corporis neque in toto corpore exercet suas operationes sibi proprias
et conuales sicut exercet alias operationes neque in toto corpore
neque aliqua parte illius (se organum vel instrumentum operantem
rationem, ex quo et postea fuit animam separabilem esse a corpore
quia habet aliquid operationis per se quam primum nullo modo
a corpore, sed sicut plura accidentia a corpore.
Dixit itaque Aristoteles animam non esse actum corporis, sed esse animam
non quidem primum operantem rationem sicut a corpore,
tamen per se instrumentum vel organum. Vnde quod fuit de hac
explicat. Ita explicat et dicitur in 1. p. q. 75. a. 1. ad. 1. scilicet:
Aristoteles nihil aliud velle quam quod potentia intellectiva anima
recipiat mediante in ipsa anima et non in corpore, quia
non est potentia alius organi corporis sicut potentia in se ipsa,
neque exercet suas operationes mediante organo corporis. sed
rationem et in generum allata. Quod illud potentia, hoc est materia,
non provenire a forma sed a materia, vel toto composito
quatenus dicitur accidentia materia sibi conata. quod modo
vero anima rationalis sit sensitiva et vegetativa fuit sicut vel omni-
niter cepti culmine in se.

Quib:

in eand et melius inclinare. m. Dames p. loco citato.
Vbi dicit quod balisimum spe factum qd aperit qd anima
eiusdem speciei in se ipsis non fuit in aequalis perfectione,
ma subiecto ab utrumque, sed tunc ab utrumque coram
rae corpus. Sed qd respicitur sit

Conclusio Prima.

Anima eiusdem speciei potest esse non solum acci-
dentia, sed etiam substantia. hinc dicitur
et se in perfectione substantia excedat.
Hanc sententiam videtur apud S. Th. ubi dicitur hinc dicitur
Et per tanto se rae. Anima ea quae non est
respicit corpus, qd talis individua anima respicit tale
corpus. qd illud corpus qd magis perfectum est magis qd aliud
finitum et aptum ad operes anima, habet etiam substantia per-
ficientem. per quae. quae anima per in man illi adagnata
et commensurata, et hinc dicitur in infirmis S. Angelicus
1. p. q. 85. a. 7. Vbi dicit in sententia ad istum ista anima
esse formam perfectiorem individua perfectione qd est
naq ad perfectiorem materiam. et in corpore artium dicit.
q. ang. he intelligit melius eundem rem quam alij
dicit. quod habet perfectiorem intellectum. et qd habet
perfectiorem vires sensitivas ubi dicitur dicitur adignat
altera utrumque in ipso natura. altera utrumque
et

ex parte petiti. scripturam eadem et directam 2. scilicet
dist. 84. p. 2. a. j. ubi dicitur q. oia primi parentis si: Adla,
vni dignior fuerit qm oia. Hinc propterea q. edri.
nabaz ad nobilitatem matris.

Pro tanto 20. Una anima habet nobilitatem et perfectiorem
intellectu quam alia; 20 et perfectior illis est perfectior.
quoniam pot. nam si petit perfectiorem inchoat q. e. quasi
quam perfectior fuerit al. qm perfectior anima est perfectior
vid. ex qm perfectior et nra anima vni ex alio qm
vni nra pot. et vni perfectior perfectior perfectior
nabaz ad perfectiorem spiritum et substantiam. vni nra pot.

20 ipsa anima. videmus n. q. unq. h. alius melius
intelligat. eandem rem et perfectior modo. 20 signum
20 q. anima una habet perfectiorem nobilitatem quam alia.

Item animus pot. probari ex illo Salamensis 8. Puer enim
ingeniosus et fortiter suum animam bonam, huius in re,
vni officia et acuta. 20 dicitur anima fortiter
vni perfectior intellectus perfectior perfectior inter se.

alias vid. nra fortiter spectat ex Salamensis ex sua
anima lina. 20 20 ex ea q. qm perfectior q. in qm
1. p. 9. 12 agentes de vni perfectior beatifica. an perfectior
inchoat eum aequali lumine q. pot. videtur perfectior

Am

deum quia in eis nihil est nisi unum eorum. pro
supponit Thol: naves quo quod effectus in
diversis intellectibus. Hinc non occurrunt
Contrarij hanc diversitatem habent quod nunc a diversis
sunt differentes corpora. et quod ex hoc non habet in se
neque una anima sit in eis effectus alium quo
sunt eodem spiritus.

Contra hanc sententiam dicitur ad 2o. Quia
sperant quod anima separata a corpore non habet
suum proprium corpus ut non habet effectus
non est in se habet et in se habet in no centia non
non est alio effectus et ambiguit in vita. Sequitur
res quod Adam et non sperant in in se habet, cum in
illo habet nulla de se effectus requirit ad corpus
habent corpus ut debet ministrare spiritus. sed
habet spiritus, quod non habet in se habet. non est
gratia ipsam experiam. Injunctio est eorum
sententia de. Temperantia et bene peramentum quod in
gratia experiam accipit quod alii magis natus differentis habet
natum gratia nati eorum cum illa anima ad gratia experiam.
pro eorum ista complexio natus effectus sit in hoc habet
gratia

quam in alio signum e perfectionem apo hanc autem
futuram q perfectionem petit compleri enim ad diffinit.

Et ut ma sentia melig intelligat diffinita e duplex perfectio
in his indivi dvis. scilicet specifica scilicet individualis. Specifica
ca perfectio definit a potu ad ad dubitabile. Individualis vero
quodam a diffra individuali, sicut specifica a diffra specifica.

In quo a quodam diffra individualis sicut in Log. agentes
de individuo correlativo sicut. ut q in sente de q dicitur aia
eigdem sicut sicut se mutuo excedere in perfectione sicut. non
legimus de perfectione sicut specifica. sic n. dicitur e q dicitur
aqualis perfectionis, ea ut supponimus, sicut eigdem sicut et
q dicitur sicut ead potu a sicut specifica. sed legimus de pfecte,
sicut sicut individuali, et in hec sensu sicut utriusq ma sentia.

Ex hinc libro. cap. 3. ubi dicit q sicut ad aia e magis vel minus
perfecta, ita preparat corpus magis vero minus perfectum quodam
sicut q aia in se ipsa et intrinsece fit q dicitur magis, q dicitur
minus perfecta et tunc mens accidit aliter. sicut sicut. q dicitur ante
omnibus sicut sicut sicut una aiam q se altera perfectione
nem q dicitur ex se perfectionem maam. Confirmat. sicut.

Duo hinc quamvis eigdem sicut distinguunt in perfectione in sicut
individuali sicut q dicitur aia eigdem sicut potest huius modo sicut
sicut. sicut sicut a paritate raris. sicut a. aia. Robry et Paully
diffra sicut sicut se sicut, cum sicut duo individua diffra sicut
sicut sicut sicut in sicut sicut q perfectione ita sicut
videtur aliam ead sicut et non mens abli dubitabile. Et

luminis. q
perfectio in
occurrit
aia a sicut
sicut sicut
hinc q dicitur
Quia
aia hinc
et diffra
sicut magis
sicut. sicut
sicut in
a sicut
sicut sicut
sicut et
sicut
sicut aia
sicut hinc
sicut sicut
sicut in hinc

Et pat. hec amphig in viro et femina, q. licet sint eiq. d.
 fides in distinguunt inter se iuxta diversitatem sexus, sed illa
 distinctio et diversitas est flus et non accidentalis. q. plura
 individua eiq. dem. spū. nō se excedere in pfectione aliqua.
 flus in. pl. it. m. q. aliter est, accidentibus nō. q. ante
 oia accidentia mulier differt ex gnia nō. et flus à viro.
 cum ante se accidit ex gnia nō. pbat. in. q. modo g. n.
 vere ad generandū. fili simile, q. certe pbat. nō. p. l. t. m. u. d. l. s.
 Confirmatur id idem sequens ex alia sententia aīam. tū. nō.
 est pfectionem intrinsecā et p. l. t. m. d. i. d. o. q. sequens videt
 aliquid. q. et aut. m. pl. q. dicitur tam nō. l. i. l. e. p. p. p. s.
 tū. nō. tū. tū. nō. l. i. c. e. n. aīam q. ad ^{accidentia} ^{animantia}, sed et
 quo ad p. l. t. m. g. o.

Obiectio 3. Contra. Item 3. met. cap. 3. tex. 11. aperuit
 inter individua eiq. dem. spū. non dari p. n. t. a. t. u. m. p. f. e. c. t. i. o. n. e.
 q. o. p. t. e. m. oia individua eiq. dem. spū. sunt equalis pfectionis
 p. l. t. s. Idem videt apud A. th. 2. 2. q. 5. a. 4. Vt aut in tū.
 p. n. c. i. p. i. e. n. t. i. n. o. i. t. a. q. u. a. l. e. m. q. a. s. e. p. t. i. s. n. a. m. g. o. p. e. n. d. i. t.
 A. th. nā. e. m. h. u. m. a. n. a. s. p. e. a. q. u. a. l. i. s. p. f. e. c. t. i. o. n. i. s. f. l. u. s. i. n. o. i. t. a.
 R. s. e. Ad locū. A. th. illum nō. d. e. m. tū. l. o. q. d. e. p. f. e. c. t. i. o. n. e. p. r. o. c. i. p. i. e. n. t.
 p. f. e. c. t. i. o. n. e. d. e. p. r. o. p. t. a. e. x. i. p. s. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. s. e. t. h. e. c. o. m. m. u. n. e. q.
 inter individua eiq. dem. spū. nō. r. e. q. u. i. t. m. p. f. e. c. t. i. o. n. e. f. l. u. s.
 uno quā. in alio q. tū. d. i. v. e. r. s. i. t. a. t. e. n. i. l. p. f. e. c. t. i. o. n. e. m. a. i. o. r. i. t. e. r. s. p. e. s.
 eiq. dem. g. n. i. s. r. e. p. i. t. Ad locū. A. th. p. s. t. u. m. tū. n. e. l. l. e.
 q. nā. p. r. o. p. t. i. a. aīa. r. a. t. i. o. n. e. s. i. t. a. q. u. a. l. i. s. p. f. e. c. t. i. o. n. i. s. e. x. p. a. r. t. e. p. m. u.
 p. n. o. m. e. s. t. u. m. i. n. n. o. q. u. e. t. u. b. e. n. e. p. t. f. l. a. t. e. q. aīa. r. a. t. i. o. n. e. s. i. t. p. f. e. c. t. i. o. n. e.
 h. i. e. r. a. l. t. e. r. a. p. f. e. c. t. i. o. n. e. p. l. t. i. t. i. n. o. i. n. d. i. v. i. d. u. a. l. i. q. u. e.

Obiectio:

Obi eius 20. Si subita unig aia qd est pfectior altera
separat q differens tpe. hoc e falsu, et qtra hypothese
ge. pto, qm q a dtra q addid gradum pfectioris pfectioris
fuit diffam ptra ptra qe si una aia hbt m. gradum pfecti,
ois pfectior differet tpe ab altera.

R. N. Fey: ad pb: 2. aia. diffra q addid gradum pfectioris
pfectioris pfectioris qd pfectioris si: ea pfectioris pfectioris fuit diffam
ptra ptra, Cen. aia. pfectioris in dtra hbt m. aia. diffra a: illa
q addid gradum pfectioris pfectioris in una aia, non pfectioris ea
ipsa pfectioris, sed ea pfectioris in dtra pfectioris.

Obi eius 30. Contra ratiu supra a ratiu allatam, si idem
una qd pfectior pfectior altera, qe unig corpis melius disposito,
separat q aia a corpis vel a ma^{partia pfect} pfectioris
atq hoc e falsum. ge. pto Fey: qe non pt distinguere aia in dtra
a quo alio dtra illam m. pfectioris. m. pto. si aia. aia
hbt m. pfectioris pfectioris a ma^{ies}, dtra de pfectioris ma^{ies}, q
falsum e.

R. N. Fey: ad pb: 2. illam m. pfectioris pfectioris tpe aia
aia qe debet esse pfectioris aia cum corpis. Unde dtra
occasionaliter aia pfectioris pfectioris qe aia unig corpis
pfectioris disposito, ita ut hoc ma^{at hanc} tali vel tali modo disposito
sit qm occipit ut talis, aia ^{at hanc} aia, et non alia. Contra.
Ex hoc pfectioris habet q, Fey pfectioris aia pfectioris pfectioris
corpis melius disposito, et tpe magis pfectioris aia aia
bit ad unig pfectioris si: ma^{ies} q tpe aia in aia q pfectioris.

R. Con:

Ad Con: seq: quod dicitur quod dicitur quod dicitur
cuius melius dispositum actuandi tunc ^{formata} vel actum, hoc
a nullum est ingruens ut id quod effectus est ordinis ad aliud
efficiendum.

Conclusio Secunda

Animas differentes spiritus non possunt esse aequales ^{vel similes}
sunt in aequalitate. ^{non in effectibus}

Hanc sententiam infert ex dictis Est in opera nonnullos Modernos
aperentes bene posse fieri quod duae animae spirituum sunt aequales
in perfectione specifica. Verum ista sententia minor est et minor.
Et in primis est articulus 3. meta: ca. 3. text. 11. ubi dicitur quod cum quod dicitur
sub uno spiritu unum est primum alio et effectus. Quam locum contra expli-
cant articulus de unitate perfectionis specificae si quod cum spiritus sunt
spiritus claudunt aliquam in aequalitatem in perfectione specifica.
Eandem sententiam docent philosophi Thomae antiqua a philosopho supposito
nondum est doctrina contra inter philosophos si inter duas specificas
vel inter spiritus sunt spiritus requiritur aliqua differentiam non est
opinionem hanc in tunc requiritur inter qualitates quod multo se expellunt
ab eodem spiritu, et sub eodem spiritu inter distant, esse tunc differentiam
in genere quam articulus aperit, se tunc ad modum finalitatis et privationis.
nec quod natura contra modum debet esse privatio quod est spiritus carens
in propria unitate, sed quod natura tunc in se esse esse omnium
et effectus et effectus privationis perfectionis, et ex deo ab alio alio
hoc ergo primum fundamentum. Est ergo ista sententia. Inter
duas specificas et animas spiritus differentes requiritur differentia in genere.

go inter illas non potest dari aequalitas in perfectione sicut in aliis aequalitas sua
 unitas fundata in excessu perfectionis unius ~~et~~ ~~alio~~.
 Confirmat hunc rati. Aequalitas omni modo in partibus specificis
 se cum affectu omni modo in similitudinem in eis, aliis non
 est aequalitas ex a parte in perfectione. go illa pars non
 distinguere in parte in perfectione. Vnde diversitas spe-
 cifica illa est diversitas in parte specificis, et est non simi-
 litudinis. go in ^{partibus} diversis partibus specificis, aut aequi inter
 se differentes quae aequaliter in perfectione specificis.
 Proinde. Inter duas specificas essentibus diversas
 partes in diversitate ~~est~~ ~~specificis~~ ~~est~~ ~~opposito~~, et contra,
 unitas in propria, sed hunc non potest stare cum aequalitate
 perfectionis. go non sunt in aequalitate in perfectione. in quibus
 ex fundamentis perit. Item in diversis essentibus partem sunt
 quibus perfectionis. Illis, sed quibus perfectionis gratia vel
 opposita sunt non in aequalitate. go et si partibus essentibus
 partem. in parte. go essentia rei vel quibus pars est et quibus
 unitatis illis in hunc partem. aequalitas unam partem fundat
 in unitate ipsam partem. Nam si una partem excedat
 aliam in parte. Vnde. sed ubi est unitas et opposita
 ubi non unitas. go ubi quibus perfectionis sunt unitas,
 erunt et non in aequalitate. in certa. go si unitas in
 unitate fundat similitudinem, ita unitas in parte fundat
 aequalitatem. Confirmat. Inter quibus et non unitas
 vel opposita nisi se excedant qua non quibus unitas
 Constat.

unum quod
 ul aiam, huc
 nullo ad aliud
 la
 nales quod huc
 festum,
 illos motu
 sunt aequalis
 et color.
 non a quibus
 color ex
 non sunt
 esse specificis.
 a parte super
 as specificas
 hunc non est
 se excedunt
 unitatem
 y et motu.
 et se color
 et omnium
 ab aliis alio
 ubi. Inter
 unitas in quibus

Longitudinis sibi in vicem non contrariant, quod si inter
diversas virtutes sibi sibi non esset excessus in effectu,
ne vel in parte quae virtutis non esset et inter se
contraria vel opposita. Arguita Contrarium quod non
sunt difficultatem et facile ex dictis sibi sunt, ideo quod nunc
omittenda videtur, et ideo non videtur hinc quod
sunt omnia ut sibi illa hinc non videndo. Vale Loy.

Dubium Tertium.

An secunda definitio Animæ
sit bona et essentialis. Et an sit
prioris definitionis demonstra-
tiva? ~ ~ ~

Conclusio Prima.

Secunda definitio scilicet: Anima est id quo primo
vivimus, sentimus, loco movemur et intelligi-
mus; est bona et legitima.

Pro tanto ex eorum consensu plurimum, Ex parte definitio.

Etiam in primis anima est quo, et non quod, nam sicut
anima non est id quod est, sed quo aliquid est; ideo et

e il quo aliqd inuit, mouet, et intelligit. quod si
 uicari gra. huc non ueni spe resp: ratio uia qd illa
 et e ut quod, et inuit ut quod. qd hanc explicat
 nulla e. qm pth. pth. aut. in aia separata imo
 ut defendunt nonnulli in aia grmista cum cept
 illo cu. sicut immediati suam quam quatenus
 ratio e. qd e pmpm opatum aut quod et non tu
 ut quo. Sed huc. aiam rationem hanc non hnt
 quatenus aia, sed quatenus e talis aia talis effectus,
 nis rae unq illa pth hnt pmpm opatum quod.
 huc a. nihil gra nos. qd huc nos hnt definiu aiam
 in ea. Et esse qd aia ratio sed pmpm opatum
 q, tu et pmpm pmpm opatum quo. Unde ei
 bene competit hanc de pth et explicat aia.

Sicq. re. quo primo. ad hntem aiam spe pmpm
 pmpm opatum uicari et uenit ipi hoc pth
 q ipsa, ut et explicuimus in de pth nate.

In qd qd Quomodo. Quam partem ut intelligi
 my hnt e, q uicere dupliti formae. qd Pro
 uita abstrahendo ab aity peculiaribz gradibz in
 uendi, et si ut hnt hnt carit: uicere pmpm
 in sensu facti. qd pmpm uicere pmpm
 qd pmpm

qd si inter
 cupit in pth
 t inter se
 in om qd non
 t, illo qd pmpm
 pmpm hnt qd
 do. Vale Log

 m.
 Anima
 t an sit
 nstran

 a.
 d quo pmpm
 et intelligi

 de pth.
 ut, nam pmpm
 qd; uicere et

gradu vita vegetativa. Diffitas 2o e gnto in
hac dte accipiat by niny. ad q R. Qual
formae hie non q gradu ea vivendi abstractendo
ab oty pnti anly modis vivendi, sed p vita ve,
getativa. cuius rto sumit ex ipso Acte, qm in
alio loco adducunt eand dteam aia, tunc sic
ait. Anima e gntum vegetandi sentienti. 2o.
q by niny factu Actum intelligit vita vegeta,
tiva. et pt hoc hac rto q firmari. Quia si by niny
sumit q vita in eoi tunc sicut in dte
expriunt capri pntis q rudo vivendi, ut n. g.
sentienti intelligendi, ita et debet expri mi gradu
vegetandi sed hoc non facit Actes. 2o firmari e q by
vivere formae q vita vegetativa. Ad huc fundam
tas reliqua pntis s: sentienti, loco mremur et
intelligim. Ad expm adagnate rtoem aia
ut sit ying tra q aia munita et opies ad
quas ex sua rto dicit ordinem nobis magis
manifestat. Et q hoc satis differt aia a man q
cum nulliq s: arbitratu non pt esse pnti gntum
vegetandi sentienti s: debent a. s: ista pntia
non sumit q acta, sed tunc q aptitudine ita ut
aia

oia debent esse talis natura ut sit rudi calce pinguis
apta ad ^{ex} ut ipse orantur talis epais.

Circa hanc defensionem Hetero. Illam quoniam oia, et
non summi copulatiue stricte, quasi sensu sit
ut ad hoc ut aliqua forma habeat rationem oia q
debeat hanc oia simul hinc alias solum oia ratio q
sit oia, sed debet ita summi, ita ut utriusque recipiat
huc et similes epais ut aliquas ex illis q tunc
pinguis itam sit oia. Et ex hac pte q non solum
oia ratio q tunc pinguis hanc om epais, quoniam
sensu defio.

Conclusio Secunda.

Hanc secundam oia defio non e in rigore loqto
epais et q in dicitur in a sed potest dici defio q
tina

Et contra. Ad hanc ut aliqua defio sit in rigore epais
et q dicitur in a tunc debet dari q aliq pinguis, sed
huc non habet q sensu defio, q non eul epais et q dicitur
dicitur in a. m. et y ipse pte m. hanc defio dicit q
esse oia, sed esse sunt pte hanc sua oia. q non
dicit hanc defio q aliq pinguis. Confirmat ex Hetero.
q mittens aliam defioem dicit et loquens de hac oia
dicit se nullo defioem oiam ex oblatione by Hetero se

notionibq

notitiam tu quo ad nos. sed esse sunt notiores quo
ad nos. pro hanc definitio dicitur quod esse et quod est et aliis
partibus.

Conclusio tertia.

Hanc definitio efficaciter demonstrat primam
definitionem animae.

Hanc tertiae animae videtur probat et potest si addiderimus
primam demonstratorem. Considerat a demonstratorem in
haec id quo per animam sentimus seu movemur et
intelligimus et alia primis corporis organici. sed anima est
ad quae per animam sentimus & per eam alia primis
corporis organici. in parte ex parte et sic ex parte.

Illud quo per aliquid operatur forma illius cui attribuitur
operatur. nam nam quod agit fitur quod est in actu hanc
et illa forma quod quae est in actu et per quae habet
operatur, per illud quo ego per operatur debet esse forma
et alia deus mihi esse et per alia primis. in parte
ex parte. ex hoc est supposito si quod corpus aut
materia distinguatur ab inanimato quod hoc quod corpus
animatum habet propriam vivendi sentendi &c.
per anima est id quo per quod animam sentimus &c.
et

Et hanc tam dextram non sicut declarandam
 esse actum sui corpus sed et quod sit illi habens vitam
 in potentia et sic per hanc tam dextram vitam explicat
 iam quod ad ultimum illi partem si in potentia vitam
 habentes hanc, vitales quod. quod hanc tam
 dextram in speciali designandam quod vitales actus
 quos in venis in potentia nempe actus vegetandi
 sentiendi, de quibus iam diximus. Verum supponit
 quod hanc tam dextram sit explicatam et demonstratam
 prius dicitur et videtur huius: an sit demonstrata
 a priori vel posteriori - quod quod sit. P.

Conclusio Quarta.

Hanc demonstratam non est a priori sed posteriori.
 Hanc ante nihil ex tunc et a posteriori hanc.
 Demonstratam quod dicitur quod est non est a priori sed a pos-
 teriori ut patet ex tunc posteriori. In hanc demon-
 stratam dicitur quod est - quod est a posteriori in potentia.
 quod dicitur quod in venis, sentire, intelligere, actus vitales quod
 sunt est actus - quod hanc demonstratam dicitur quod est. et
 hanc sententia generalis. Quia in altera sententia asserens
 hanc dextram esse actum et demonstratam prius

à priori, utro sit sit sit sit sit sit sit sit

Conclusio Quinta.

Hæc secunda de præcæ est et additativa
et demonstrativa prima à priori.

Porro in belligis hinc lentes Naturæ quædam deinde
de præcæ comparat ad præcæ vitales in ordine in quas
ipse nota explicat q. in aliquo sensu sit chri
demonstrativa in utroque sensu à priori, in alio
sensu à posteriori. Nam si præcæ vitales q. si
derunt ut terminus et finis præcæ q. si præcæ
et sic cum illa de præcæ q. de præcæ q. etiam sine finem
sine finalem sit à priori, de præcæ ista præcæ et videt à
priori, et si præcæ ista q. si derunt ut effectus præcæ q.
ab præcæ oriuntur hinc à præcæ præcæ præcæ præcæ, si
ipse de præcæ de præcæ q. alioque præcæ præcæ præcæ
et præcæ erit demonstrativa prima de præcæ à posteriori.
hæc præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ præcæ
q. sit præcæ de præcæ. Hæc de præcæ de præcæ q. præcæ
et intrinsecum et præcæ præcæ de præcæ de præcæ præcæ
præcæ præcæ præcæ hæc de præcæ explicat ordinem præcæ
dubalium præcæ ad præcæ vitales sit hæc præcæ

rati quoniam ea illa sola e purum om hanc ep,
aerum.

R. G. dicitur N. ans. ad pb. dicitur Vem spe
quod aia vegetabilis non sit purum om istam
opam q in dicitur em uerant. ex hoc tu non
scis q ipsi non uenerunt sicut dicitur. qd by Et,
non sunt copulatiue sicut ite quasi sicut aia sit
purum om istam opam copulatiue sicut tam.
Sed sensus e q ubi cumq, talis opam respiciat
tunc purum illam spe aiam. et tunc N. qd aliam
si: solum aiam autem spe aiam, ul illi soli em,
petere hanc dicitur. Alia arguta hie fieri solent
sed ea parui momenti, emittenda. 28 Junij.

J. V. E.